

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3149/10
02.09.2010. година
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Снежане Андрејевић, председника већа, Миломира Николића и Соње Бркић, чланова већа, у парници тужиље Д.Т. из Б., чији је пуномоћник Н.М. адвокат из У., против туженог С.Л. из К., чији је пуномоћник адвокат Т.Б. адвокат из П., ради утврђења основаности тужбе за развод брака, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Окружног суда у Ужицу Гж.бр.2373/07 од 15.04.2008. године, у седници одржаној 02.09.2010. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Окружног суда у Ужицу Гж.бр.2373/07 од 15.04.2008. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Косјерићу П.бр.547/05 од 23.03.2006. године ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужила тражила да суд утврди да постоји основ за развод брака који је закључен дана 23.11.1991. године пред СО К., између Л. рођене М.М. бивше из С.Р. и Л.С. из К., заведен под бр. ... у матичну књигу венчаних за 1991. годину, те да се има сматрати да је брак разведен даном доношења пресуде, као и да се тужени обавезе да тужиљи накнади парничне трошкове. Ставом другим изреке, обавезана је тужила да туженом на име трошкова спора плати износ од 15.300,00 динара.

Пресудом Окружног суда у Ужицу Гж.бр.2373/07 од 15.04.2008. године ставом првим изреке потврђена је првостепена пресуда а жалба тужиље одбијена као неоснована, а ставом другим изреке одбијен је захтев туженог којим је тражио да се обавезе тужила да му на име накнаде трошкова жалбеног поступка плати износ од 14.250,00 динара.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужила је благовремено, преко пуномоћника, изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку (ЗПП) („Службени гласник РС“ бр.125/04), који

2.

се примењује на основу члана 55. став 2. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.111/09), будући да је ревизија против наведене нижестепене одлуке изјављена пре 29.12.2009. године, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија тужиље није дозвољена, јер је изјављена против пресуде против које се по закону не може поднети.

Одредбом члана 227. став 2. Породичног закона прописано је да правноснажна пресуда у брачном спору не може се побијати ванредним правним лековима у погледу дела у коме је донета одлука о поништењу или разводу брака.

Сагласно цитираној законској одредби парничне странке у поступку развода брака по његовом правноснажном окончању, пресуду не могу побијати ванредним правним лековима.

У конкретном случају спор се води између законског наследника тужиље против туженог, ради утврђења да је тужба поднета од стране правног претходника тужиље, ради развода брака са туженим основана.

Како сагласно цитираној законској одредби ни правни претходник тужиље не би могла изјавити ревизију као ванредни правни лек против одлуке донете у поступку развода брака, то ни њени законски наследници не могу користити ову законску могућност.

Зато ревизија тужиље, у смислу одредбе члана 401. став 2. тачка 5. ЗПП, није дозвољена јер је изјављена против пресуде против које се не може изјавити ревизија.

Из наведених разлога. Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 404.

ЗПП.

Председник већа – судија,

Снежана Андрејевић, с.р.